

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 29 lipca 1989 r.

Nr 46

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 245 — z dnia 30 czerwca 1989 r. w sprawie szczególnych warunków funkcjonowania podmiotów gospodarczych realizujących budownictwo mieszkaniowe i infrastrukturę towarzyszącą na terenie województwa katowickiego 699
- 246 — z dnia 30 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia na terenie województwa katowickiego eksperymentu gospodarczego w transporcie pasażerskim 700
- 247 — z dnia 6 lipca 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie urlopów wychowawczych 701
- 248 — z dnia 20 lipca 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie rad nadzorczych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych 704

ROZPORZĄDZENIE

- 249 — Ministra—Kierownika Urzędu do Spraw Wyznań z dnia 12 lipca 1989 r. w sprawie szczególnych zasad i sposobu prowadzenia rejestru kościołów i innych związków wyznaniowych 705

OBWIESZCZENIA:

- 250 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 15 lipca 1989 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin 707
- 251 — Przewodniczącego Komitetu do Spraw Młodzieży i Kultury Fizycznej z dnia 10 lipca 1989 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 września 1984 r. w sprawie ogólnych zasad udzielania kredytów na zagospodarowanie dla młodych małżeństw i osób samotnie wychowujących dzieci oraz pomocy w spłacie tych kredytów 712

245

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 czerwca 1989 r.

w sprawie szczególnych warunków funkcjonowania podmiotów gospodarczych realizujących budownictwo mieszkaniowe i infrastrukturę towarzyszącą na terenie województwa katowickiego.

Na podstawie art. 1 i art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 lutego 1989 r. o niektórych warunkach konsolidacji gospodarki narodowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 10, poz. 57), na wniosek Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach, wyrażony w uchwale nr IX/43/89 z dnia 20 maja 1989 r. w sprawie wprowadzenia w województwie katowickim eksperymentu gospodarczego w budownictwie mieszkaniowym, zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na lata 1989—1991 szczególne warunki funkcjonowania podmiotów gospodarczych realizujących budownictwo mieszkaniowe i infrastrukturę towarzyszącą na terenie województwa katowickiego, określone w § 2 i 3.

§ 2. 1. Przy ustalaniu dochodów na cele podatku dochodowego podmiot gospodarczy, o którym mowa w § 1, zalicza do kosztów uzyskania przychodów całość wynagrodzeń obciążających koszty robót:

- 1) zleconych w trybie przetargów na wykonanie inwestycji, robót i obiektów budowlanych, określonych w odrębnych przepisach,

- 2) wykonywanych w systemie zespołowych form organizacji pracy na podstawie umów o dzieło.

2. Warunkiem korzystania z preferencji, o których mowa w ust. 1, jest uzyskanie efektów rzeczowych określonych w umowach zawartych ze zleciodawcami robót.

§ 3. Jeżeli podmiot gospodarczy w warunkach określonych w § 2 realizuje tylko część sprzedaży, przy ustalaniu wynagrodzeń stanowiących koszty uzyskania przychodów od pozostałej części sprzedaży wyłącza się z wynagrodzeń wypłaconych w ciężar kosztów w roku poprzednim część wynagrodzeń odpowiadającą procentowemu udziałowi sprzedaży realizowanej zgodnie z § 2 w wartości sprzedaży ogółem.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: M. F. Rakowski

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 czerwca 1989 r.

w sprawie wprowadzenia na terenie województwa katowickiego eksperymentu gospodarczego w transporcie pasażerskim.

Na podstawie art. 1 i art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 lutego 1989 r. o niektórych warunkach konsolidacji gospodarki narodowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 10, poz. 57), na wniosek Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na okres do dnia 31 grudnia 1992 r. na terenie województwa katowickiego eksperyment gospodarczy w sferze transportu pasażerskiego.

§ 2. Eksperyment gospodarczy obejmuje podmioty gospodarcze i inne jednostki organizacyjne realizujące przewozy osób w transporcie pasażerskim na terenie województwa katowickiego na podstawie umów zawieranych z Wojewodą Katowickim.

§ 3. Wojewoda Katowicki ustala wspólny skoordynowany rozkład jazdy wszystkich rodzajów lokalnej komunikacji pasażerskiej na terenie województwa katowickiego oraz zawiera umowy z podmiotami i jednostkami, o których mowa w § 2, na realizację zadań wynikających z tego rozkładu jazdy.

§ 4. Podmioty gospodarcze i jednostki organizacyjne uczestniczące w eksperymencie pobierają opłaty za usługi przewozowe według jednolitej taryfy ustalonej przez Wojewodę Katowickiego.

§ 5. W odniesieniu do podmiotów gospodarczych i jednostek organizacyjnych uczestniczących w eksperymencie stosuje się następujące zasady kształtowania środków na wynagrodzenia, obciążające koszty działalności:

- 1) kwotę wynagrodzeń wolną od podatku ustala się jako sumę wynagrodzeń obciążających koszty działalności za rok poprzedni oraz iloczynu tej kwoty i procentowego przyrostu sprzedaży w cenach porównywalnych, skorygowanego współczynnikiem określającym możliwość wzrostu wynagrodzeń w stosunku do przyrostu sprzedaży usług; wysokość współczynnika ustala corocznie Minister Finansów w porozumieniu z Wojewodą Katowickim; na 1989 r. współczynnik ten ustala się w wysokości 1,46 za każdy procent przyrostu sprzedaży w cenach porównywalnych,
- 2) do ustalenia kwoty wynagrodzeń wolnej od podatku w 1989 r. przyjmuje się 5/12 kwoty wynagrodzeń obciążających koszty oraz 5/12 wartości sprzedaży z 1988 r.,
- 3) kwotę wynagrodzeń wolną od podatku, ustaloną według zasad określonych w pkt 1 i 2, powiększa się o skutki indeksacji wynagrodzeń na zasadach ogólnych

oraz o dodatkowe kwoty wolne przyznane przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej na podstawie wyników syntetycznej oceny płac,

- 4) nadwyżka wynagrodzeń obciążających koszty działalności roku (okresu) podatkowego, wypłaconych ponad kwotę wolną, podlega opodatkowaniu według stawki w wysokości 40%,
- 5) podatek, o którym mowa w pkt 4, jednostki uiszczają z zysku bilansowego roku podatkowego lub lat następnych, w terminach określanych dla podatników podatku dochodowego od osób prawnych,
- 6) w razie spadku sprzedaży usług w cenach porównywalnych, jednostki uczestniczące w eksperymencie uiszczają podatek dochodowy od nadwyżek wynagrodzeń na zasadach ogólnych.

§ 6. 1. Realizacja w ramach eksperymentu zadań wynikających z umów Wojewody Katowickiego z podmiotami gospodarczymi i jednostkami organizacyjnymi jest finansowana ze środków będących w dyspozycji Wojewody Katowickiego.

2. Minister Finansów, poczynając od dnia 1 stycznia 1990 r., będzie przekazywał Wojewodzie Katowickiemu środki finansowe z budżetu centralnego, w części przeznaczonej na dotacje przewozów pasażerskich, realizowanych na terenie województwa katowickiego przez przedsiębiorstwa państwowe Polskie Koleje Państwowe i Krajowa Państwowa Komunikacja Samochodowa.

3. Minister Transportu, Żeglugi i Łączności, poczynając od dnia 1 stycznia 1990 r., będzie przekazywał Wojewodzie Katowickiemu środki finansowe z budżetu centralnego, przeznaczone na finansowanie zakupu taboru dla komunikacji miejskiej w województwie katowickim.

§ 7. W okresie od dnia 1 stycznia 1989 r. do dnia przystąpienia do eksperymentu podmioty gospodarcze i inne jednostki organizacyjne obliczają podatek dochodowy od nadwyżek wynagrodzeń według zasad określonych w ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 3, poz. 12) oraz w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1989 r. w sprawie wysokości i zasad ustalania norm wynagrodzeń stanowiących koszty uzyskania przychodów (Dz. U. Nr 3, poz. 15).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: M. F. Rakowski

247

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 lipca 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie urlopów wychowawczych.

Na podstawie art. 186 § 2 Kodeksu pracy oraz art. 40a ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 143, z 1985 r. Nr 4, poz. 15, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1981 r. w sprawie urlopów wychowawczych (Dz. U. z 1985 r. Nr 2, poz. 10, Nr 18, poz. 80 i Nr 59, poz. 302, z 1986 r. Nr 9, poz. 48, z 1987 r. Nr 3, poz. 21 i Nr 10, poz. 64 oraz z 1988 r. Nr 3, poz. 14) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 6 otrzymuje brzmienie:

- „§ 6. 1. Zasiłek wychowawczy przysługuje w kwocie odpowiadającej wysokości 25% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej za rok ubiegły.
2. Pracownicy samotnie wychowującej dziecko zasiłek wychowawczy przysługuje w kwocie odpowiadającej wysokości 40% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej za rok ubiegły.
3. Zasiłek wychowawczy, o którym mowa w ust. 1 i 2, przysługuje, jeżeli dochód na osobę w rodzinie pracownicy nie przekracza kwoty odpowiadającej wysokości 25% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej za rok ubiegły.
4. Zasiłek wychowawczy przysługujący za niepełne miesiące kalendarzowe wypłaca się w wysokości 1/30 zasiłku miesięcznego za każdy dzień.
5. Stawkę zasiłku wychowawczego przypadającą do wypłaty zaokrągla się do pełnych stu złotych w górę.
6. Prawo do zasiłku wychowawczego ustala się na okres do ostatniego dnia lutego, a jeżeli zasiłek jest wypłacany dłużej — na kolejne okresy roczne od dnia 1 marca do ostatniego dnia lutego roku następnego.
7. Przy ustalaniu prawa do zasiłku wychowawczego uwzględnia się przeciętny miesięczny dochód na osobę w rodzinie w ubiegłym roku kalendarzowym, ustalony według zasad określonych w załączniku do rozporządzenia.”;

2) § 7 otrzymuje brzmienie:

- „§ 7. 1. Zasiłek wychowawczy nie przysługuje:
- 1) w razie korzystania z urlopu wychowawczego krótszego niż 3 miesiące,
 - 2) jeżeli dochód na osobę w rodzinie jest wyższy od kwoty odpowiadającej wyso-

kości 25% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej w roku ubiegłym, z zastrzeżeniem ust. 2,

- 3) jeżeli pracownica lub jej małżonek osiąga dochody podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym lub podatkami dochodowym i obrotowym, chyba że dochód na osobę w rodzinie nie przekroczył kwoty odpowiadającej wysokości 25% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej w roku ubiegłym, z uwzględnieniem ust. 2,
 - 4) w razie umieszczenia dziecka w żłobku, zakładzie specjalnym, domu dziecka lub innej placówce opiekuńczo-wychowawczej albo w innych wypadkach zaprzestania sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem — od dnia zaprzestania opieki nad dzieckiem, z wyjątkiem czasowego pobytu matki lub dziecka w okresie do 6 miesięcy w szpitalu albo sanatorium,
 - 5) w razie pobierania przez pracownicę emerytury lub renty inwalidzkiej,
 - 6) w razie podjęcia w okresie urlopu wychowawczego zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w wymiarze przekraczającym połowę dotychczasowego wymiaru czasu pracy — od dnia podjęcia zatrudnienia,
 - 7) w razie wykonywania w okresie urlopu wychowawczego pracy na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub umowy o dzieło, jeżeli dochód z tych tytułów przekracza miesięcznie kwotę przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej w roku ubiegłym, z uwzględnieniem ust. 3.
2. Zasiłek wychowawczy przysługuje, chociaż dochód na osobę w rodzinie przekracza kwotę, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, jeżeli kwota tego przekroczenia przypadająca na wszystkich członków rodziny nie równoważy kwoty zasiłku.
3. Zasiłek wychowawczy przysługuje bez względu na wysokość wynagrodzenia osiąganego w okresie urlopu wychowawczego za pracę wykonywaną przez:
- 1) pielęgniarki, położne i salowe na podstawie umowy zlecenia w stacjonarnej opiece zdrowotnej i stacjonarnej opiece społecznej w dni powszednie na zmianach popołudniowych i nocnych, a w niedzie-

le, święta i dodatkowe dni wolne od pracy na wszystkich zmianach; przepis ten stosuje się do dnia 31 grudnia 1990 r.,

2) inne pracownice na podstawie umowy o pracę nakładczą lub w ramach zakładowych zespołów gospodarczych.

4. Pracownica pobierająca zasiłek wychowawczy jest obowiązana zawiadomić o okolicznościach, o których mowa w ust. 1 pkt 3—7.”;

3) w § 15:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Okres, na który pracownicy udzielono urlopu wychowawczego, przypadający po rozwiązaniu stosunku pracy z powodu likwidacji zakładu pracy, a także okres przerwy w zatrudnieniu, odpowiadający okresowi urlopu wychowawczego, do którego pracownica byłaby uprawniona, gdyby stosunek pracy nie został rozwiązany z powodu likwidacji zakładu pracy —

traktuje się jako okres urlopu wychowawczego w zakresie uprawnień przewidzianych w § 5, 9, 10 pkt 1, § 17 i 18. Prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego ustalają i świadczenia te wypłacają oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.”,

b) w ust. 4 dodaje się na końcu zdanie:

„Jeżeli rozwiązanie stosunku pracy z powodu likwidacji zakładu pracy nastąpiło w okresie ciąży lub urlopu macierzyńskiego pracownicy, zakład pracy jest obowiązany w świadectwie pracy stwierdzić ten fakt.”;

4) dodaje się załącznik do rozporządzenia w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Zasiłek wychowawczy na zasadach i w wysokości określonych w rozporządzeniu przysługuje za okres poczynając od dnia 1 maja 1989 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 lipca 1989 r. (poz. 247)

ZASADY USTALANIA WYSOKOŚCI DOCHODU RODZINY, OD KTÓREGO ZALEŻY PRAWO DO ZASIŁKU WYCHOWAWCZEGO

§ 1. 1. Przy ustalaniu prawa do zasiłku wychowawczego uwzględnia się dochody małżonka pracownicy i dzieci pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym.

2. Przeciętny miesięczny dochód rodziny stanowi sumę przeciętnych miesięcznych dochodów poszczególnych członków rodziny, o których mowa w ust. 1.

3. Jeżeli członek rodziny osiąga dochody z różnych źródeł, przeciętny miesięczny jego dochód stanowi sumę przeciętnych miesięcznych dochodów z poszczególnych źródeł.

§ 2. 1. Dochód przypadający na jedną osobę w rodzinie ustala się dzieląc łączną kwotę przeciętnego miesięcznego dochodu małżonka pracownicy oraz dzieci, które pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym, przez liczbę członków rodziny: pracownicę, jej małżonka oraz dzieci i innych członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym.

2. Przez dzieci, o których mowa w ust. 1, rozumie się:

- 1) dzieci własne pracownicy, dzieci małżonka i dzieci przysposobione,
- 2) wnuki, rodzeństwo oraz inne dzieci, których opiekunem prawnym została ustanowiona pracownica lub jej małżonek,
- 3) dzieci przyjęte na wychowanie w ramach rodziny zastępczej.

3. Przez innych członków rodziny, o których mowa w ust. 1, rozumie się osoby nie posiadające żadnych własnych dochodów i utrzymywane wyłącznie z dochodów rodziny, z którą pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym.

4. Za członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym uważa się także:

- 1) małżonka przebywającego w domu pomocy społecznej, jeżeli za jego pobyt jest ponoszona odpłatność,
- 2) dzieci, o których mowa w ust. 2, przebywające:
 - a) w internacie szkolnym lub domu studenckim,
 - b) w zakładzie specjalnym, domu dziecka lub innej placówce opiekuńczo-wychowawczej nie zapewniającej całkowitej opieki dziecku.

§ 3. 1. Do dochodu rodziny, od którego zależy prawo do zasiłku wychowawczego, wlicza się:

- 1) wynagrodzenia uzyskiwane:
 - a) w ramach stosunku pracy, w tym również spółdzielczego stosunku pracy oraz z tytułu umowy o pracę nakładczą,
 - b) z tytułu umowy agencyjnej, zlecenia i na warunkach zlecenia, umowy o dzieło, z tytułu wynajmu pokoi gościnnych oraz z tytułu współpracy przy wykonywaniu tych umów — w wysokości stanowiącej podstawę opodatkowania podatkiem od wynagrodzeń lub podatkiem wyrównawczym,
- 2) dochody z tytułu:
 - a) członkostwa spółdzielni, inne niż określone w pkt 1,
 - b) działalności twórczej lub artystycznej podlegającej podatkowi od wynagrodzeń — w wysokości stanowiącej podstawę opodatkowania tym podatkiem,
 - c) działalności gospodarczej, w tym również w zakresie wolnych zawodów w rozumieniu przepisów o

podatku dochodowym, oraz współpracy przy prowadzeniu takiej działalności,

- d) inne niż określone pod lit. c) dochody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym,
- 3) zasiłki z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, z wyjątkiem zasiłków porodowych, pogrzebowych i wychowawczych,
- 4) zasiłki z Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej,
- 5) emerytury i renty wraz ze wszystkimi wzrostami i dodatkami, z wyjątkiem dodatków rodzinnych i pielęgnacyjnych,
- 6) stypendia, z wyjątkiem wypłat za pozytywne wyniki w nauce,
- 7) zasiłki dla absolwentek szkół wyższych wychowujących dzieci,
- 8) alimenty i świadczenia z funduszu alimentacyjnego,
- 9) zasiłki stałe z pomocy społecznej.

2. Do dochodu rodziny nie wlicza się:

- 1) wynagrodzenia za pracę i zasiłków z ubezpieczenia społecznego, które pracownica otrzymywała przed rozpoczęciem urlopu wychowawczego,
- 2) wynagrodzenia i zasiłków z ubezpieczenia społecznego z tytułu pracy wykonywanej w okresie urlopu wychowawczego na podstawie umowy o pracę nakładczą lub w ramach zakładowych zespołów gospodarczych,
- 3) wynagrodzenia lub innych dochodów z tytułu zatrudnienia wykonywanego w okresie urlopu wychowawczego w ramach stosunku pracy — w wymiarze nie przekraczającym połowy dotychczasowego wymiaru czasu pracy pracownicy,
- 4) dochodów z tytułu działalności zarobkowej wykonywanej w okresie urlopu wychowawczego na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub umowy o dzieło — jeżeli dochody te nie przekraczają przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce społecznej w roku ubiegłym,
- 5) wynagrodzenia pielęgniarek, położnych i salowych za pracę wykonywaną w okresie urlopu wychowawczego na podstawie umowy zlecenia w stacjonarnej opiece zdrowotnej i stacjonarnej opiece społecznej w dni powszednie na zmianach popołudniowych i nocnych, a w niedziele, święta i dodatkowe dni wolne od pracy — na wszystkich zmianach; przepis ten stosuje się do dnia 31 grudnia 1990 r.,
- 6) zasiłków:
 - a) dla członków rodzin żołnierzy i osób spełniających zastępczo obowiązek służby wojskowej, wypłacanych na podstawie przepisów o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
 - b) na utrzymanie członków rodzin kandydatów na żołnierzy zawodowych, wypłacanych na podstawie przepisów o uposażeniu żołnierzy,
- 7) zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych oraz porodowych i pogrzebowych,
- 8) pomocy materialnej udzielanej przez państwo na dziecko umieszczone w rodzinie zastępczej,
- 9) alimentów świadczonych na rzecz członków rodziny nie pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym.

§ 4. 1. Za wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia w uspołecznionym zakładzie pracy uważa się składniki wynagrodzenia uwzględniane przy ustalaniu podstawy wymiaru zasiłku chorobowego zgodnie z przepisami o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, z tym że:

- 1) uwzględnia się również:
 - a) składniki wynagrodzenia (premie, dodatki) o charakterze periodycznym, które w myśl obowiązujących w zakładzie pracy przepisów o ich wypłacie przysługują w całości lub w części pod warunkiem nieopuszczenia przez pracownika pracy z powodu choroby,
 - b) dodatek transportowy (premię) dla pracowników Przedsiębiorstwa Państwowego „Polskie Koleje Państwowe”,
 - c) wypłaty z funduszu załogi tworzonego z zysku do podziału,
 - d) wypłaty z nadwyżki bilansowej w spółdzielniach,
 - e) honoraria,
 - f) świadczenia w naturze lub ekwiwalent za te świadczenia,
 - g) świadczenia wyrównawcze wypłacane ze środków zakładu pracy pracownikom, którzy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznali stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu,
- 2) nie uwzględnia się całkowitego wynagrodzenia za pracę: w niedziele, inne dni ustawowo wolne od pracy, a także w dodatkowe dni wolne od pracy.

2. Za dochód członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej uważa się dochód z tytułu pracy w spółdzielni i dochód za dostarczane produkty rolne oraz inne dochody członka spółdzielni i członków jego rodziny, osiągnięte w poprzednim roku obrachunkowym.

3. Za dochód z tytułu własności lub użytkowania indywidualnego gospodarstwa rolnego uważa się dochód ustalony w trybie art. 18 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. Nr 52, poz. 268, z 1986 r. Nr 46, poz. 225, z 1988 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 1989 r. Nr 7, poz. 45, Nr 10, poz. 53 i Nr 35, poz. 192).

4. Za dochód z tytułu własności lub prowadzenia działów specjalnych produkcji rolnej uważa się dochód ustalony w myśl przepisów o podatku rolnym od dochodów z działów specjalnych produkcji rolnej.

§ 5. 1. Za wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia oraz pracy nakładczej w nie uspołecznionym zakładzie pracy uważa się wynagrodzenie w wysokości stanowiącej podstawę opodatkowania podatkiem od wynagrodzeń lub podatkiem wyrównawczym.

2. Dochód podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym lub podatkami dochodowym i obrotowym przyjmuje się na podstawie oświadczenia.

3. Za dochód osoby współpracującej z osobą prowadzącą działalność zarobkową na własny rachunek uważa się kwotę stanowiącą podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne.

§ 6. Jeżeli na cele ubezpieczenia społecznego jest przyjmowane wynagrodzenie zryczałtowane, wynagrodzenie takie przyjmuje się również przy ustalaniu dochodu rodziny.

§ 7. Za wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia za granicą na podstawie oddelegowania lub skierowania do pracy uważa się wynagrodzenie w dewizach lub w dewizach i w złotych.

248

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rad nadzorczych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Na podstawie art. 22 ustawy z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1989 r. Nr 25, poz. 137) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 1987 r. w sprawie rad nadzorczych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 15, poz. 92) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rady nadzorcze mogą spośród swoich członków powoływać prezydium rad, stałe komisje problemowe oraz komisje doraźne do spraw określonego rodzaju.”,

b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Prezydium rady jest jej organem wykonawczym działającym między posiedzeniami plenarnymi.

7. Zakres działania i skład organów rady nadzorczej, wymienionych w ust. 4, oraz szczegółowy tryb pracy rady określa uchwalony przez nią regulamin.”;

2) w § 5:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Naczelna Rada Nadzorcza:

1) udziela radom nadzorczym oddziałów wytycznych w zakresie realizowania zadań określonych w ustawie,

2) koordynuje działalność rad nadzorczych,

3) ustala szczegółowe zasady współdziałania między radami nadzorczymi,

4) analizuje otrzymane od rad nadzorczych oddziałów wnioski, postulaty i inne wystąpienia i w zależności od uznania ich zasadności nadaje im dalszy bieg,

5) może uchwalać regulamin wzorcowy rad oddziałów.

3. Przewodniczący Naczelnej Rady Nadzorczej może powoływać stałe lub doraźne zespoły doradcze spośród przewodniczących rad nadzorczych oddziałów.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W sprawach wymagających wiedzy specjalistycznej przewodniczący Naczelnej Rady Nadzorczej może zasięgać opinii specjalistów i ekspertów oraz zlecać im opracowywanie niezbędnych ekspertyz, opinii i projektów.”;

3) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. Członkom rad nadzorczych w okresie pełnienia funkcji przysługują:

1) diety i inne należności z tytułu podróży służbowych związanych z wykonywaniem zadań członka rady nadzorczej — na zasadach i w wysokości określonych w

przepisach w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju,

2) wynagrodzenie za udział w posiedzeniach — na zasadach i w wysokości określonych w ust. 2—5.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przysługuje, z zastrzeżeniem ust. 3, członkowi rady za udział w posiedzeniach plenarnych rady oraz w posiedzeniach jej prezydium, komisji i zespołów.

3. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniach nie przysługuje osobie pełniącej funkcję przewodniczącego lub zastępcy przewodniczącego rady w ramach stosunku pracy.

4. Członek rady otrzymuje wynagrodzenie za każdy dzień, w którym brał udział w posiedzeniach wymienionych w ust. 2. W razie zbiegu posiedzeń w tym samym dniu, członek rady otrzymuje wynagrodzenie za udział tylko w jednym posiedzeniu, bez względu na to, w ilu posiedzeniach uczestniczył.

5. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniach przysługuje w kwocie odpowiadającej:

1) 200% pełnej diety, określonej w przepisach wymienionych w ust. 1 pkt 1 — dla przewodniczącego posiedzenia,

2) 150% takiej diety — dla innych członków rady.”;

4) w § 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rady nadzorcze, kierując się względami sprawniej realizacji zadań określonych w ustawie, w drodze uchwały, ustalają, czy przewodniczący lub jego zastępcy mają pełnić funkcje w radzie w ramach stosunku pracy, oraz określają wymiar ich czasu pracy.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Członkom rad nadzorczych pełniącym funkcję w radzie nie w ramach stosunku pracy, którzy wyróżniają się szczególną aktywnością, mogą być przyznawane nagrody pieniężne w ramach środków określonych dla poszczególnych rad przez Naczelną Radę Nadzorczą.”;

5) § 8 skreśla się.

§ 2. Minister Pracy i Polityki Socjalnej ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 1987 r. w sprawie rad nadzorczych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: M. F. Rakowski

249

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA—KIEROWNIKA URZĘDU DO SPRAW WYZNAŃ

z dnia 12 lipca 1989 r.

w sprawie szczegółowych zasad i sposobu prowadzenia rejestru kościołów i innych związków wyznaniowych.

Na podstawie art. 37 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. Nr 29, poz. 155) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rejestr kościołów i innych związków wyznaniowych, zwany dalej „rejestrem”, jest prowadzony w Urzędzie do Spraw Wyznań dla rejestrowania kościołów i innych związków wyznaniowych oraz organizacji międzykościelnych, o których mowa w dziale III i art. 41 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. Nr 29, poz. 155), zwanej dalej „ustawą”. Rejestr składa się z dwóch działów:

- 1) działu A, do którego wpisuje się kościoły i inne związki wyznaniowe,
- 2) działu B, do którego wpisuje się organizacje międzykościelne.

§ 2. Dla każdego działu rejestru prowadzi się oddzielną księgę rejestrową według ustalonego wzoru.

§ 3. 1. Dla każdego kościoła lub innego związku wyznaniowego (organizacji międzykościelnej) prowadzi się oddzielne akta rejestrowe, obejmujące akta postępowania o zarejestrowanie oraz dołączane sukcesywnie akta postępowania o dokonanie dalszych wpisów w rejestrze, a także wszelkie dokumenty stanowiące podstawę dokonania wpisów.

2. Do akt rejestrowych kościoła lub innego związku wyznaniowego (organizacji międzykościelnej) dołącza się również akta spraw rozpatrywanych na podstawie art. 13 ust. 3 i 4 oraz art. 14 ustawy.

§ 4. 1. Księga rejestrowa składa się z następujących rubryk:

— rubryka pierwsza	— liczba porządkowa wpisu,
— rubryka druga	— data wpisu,
— rubryka trzecia	— nazwa, siedziba i adres kościoła lub innego związku wyznaniowego,
— rubryka czwarta	— teren działania kościoła lub innego związku wyznaniowego, członkowie organizacji międzykościelnej, wzmianka o organizacji międzynarodowej określonej w art. 32 ust. 4 ustawy,
— rubryka piąta	— cele działalności i zasady ich realizacji,
— rubryka szósta	— imiona i nazwiska osób zgłaszających,
— rubryka siódma	— organy i ich kompetencje,
— rubryka ósma	— sposób reprezentowania kościoła lub innego związku wyznaniowego i zaciągania zobowiązań majątkowych,
— rubryka dziewiąta	— wzmianka o złożeniu statutu i jego zmianach,
— rubryka dziesiąta	— jednostki organizacyjne określone w art. 14 ust. 1 ustawy, dane o uprawnieniu do tworzenia jednostek organizacyjnych, zakonów i diakonatów posiadających osobowość prawną (art. 32 ust. 3

ustawy), utworzone jednostki organizacyjne, zakony i diakonaty posiadające osobowość prawną, data, sygnatura akt i treść decyzji o wykreśleniu z rejestru i wyznaczeniu likwidatora,

— rubryka jedenasta —

— rubryka dwunasta — uwagi.

2. W rubryce „Uwagi” zamieszcza się w szczególności wzmiankę o treści aktu będącego podstawą rozwiązania się kościoła lub innego związku wyznaniowego.

3. W rubrykach księgi rejestrowej w dziale B zamieszcza się odpowiednio dane dotyczące organizacji międzykościelnej.

§ 5. 1. Podstawą decyzji zarządzającej wpis do rejestru są wyłącznie dokumenty złożone do akt rejestrowych. W decyzji zarządzającej wpis do rejestru określa się dosłowną treść wpisu oraz rubrykę rejestru, w której wpis ma być dokonany.

2. W treści wpisu można powołać się na dokument złożony do akt postępowania rejestrowego. Dokument ten uważa się wówczas za objęty treścią wpisu.

3. W postępowaniu rejestrowym dotyczącym kościołów i innych związków wyznaniowych, o których mowa w art. 41 ust. 1 ustawy, podstawą decyzji zarządzającej wpis są dokumenty złożone do akt rejestrowych stowarzyszeń.

§ 6. 1. Przepisy dotyczące dokonania wpisu stosuje się odpowiednio do wykreślenia wpisu.

2. Kościoły i inne związki wyznaniowe oraz zakony i diakonaty wpisane do rejestrów prowadzonych na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów podlegają wykreśleniu z tych rejestrów z urzędu z chwilą wpisu do rejestru prowadzonego na podstawie ustawy.

§ 7. Dokonanie wpisów określonych w § 4 ust. 1 rubryka jedenasta oraz w § 4 ust. 2 zarządza się z urzędu.

§ 8. 1. Księgi i akta rejestrowe nie mogą być wynoszone poza miejsce ich przechowywania w Urzędzie do Spraw Wyznań.

2. Każdy ma prawo przeglądać w godzinach urzędowych rejestr i dokumenty określone w § 2 i 3 oraz sporządzać z nich odpisy i wyciągi.

3. Organy kościoła lub innego związku wyznaniowego określone w § 4 ust. 1 rubryka siódma mogą żądać wydania urzędowo poświadczonych wyciągów z rejestru.

4. Wyciągi, o których mowa w ust. 3, mogą być także wydawane innym osobom mającym w tym interes prawny.

§ 9. 1. Wzór księgi rejestrowej kościołów i innych związków wyznaniowych zawiera załącznik do rozporządzenia.

2. Wyciągi z rejestru sporządza się według wzoru księgi rejestrowej określonego w ust. 1.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister—Kierownik Urzędu do Spraw Wyznań:
W. Loranc

REJESTR KOŚCIOŁÓW I INNYCH ZWIĄZKÓW WYZNANIOWYCH

A
DZIAŁ —
B

NR REJESTRU

Liczba porządkowa wpisu	Data wpisu	Nazwa, siedziba, adres kościoła lub innego związku wyznaniowego (organizacji międzykościelnej)	Teren działania kościoła lub innego związku wyznaniowego (organizacji międzykościelnej), członkowie organizacji międzykościelnej, wzmianka o organizacji międzynarodowej określonej w art. 32 ust. 4 ustawy	Cele działalności i zasady ich realizacji	Imiona i nazwiska osób zgłaszających	Organy i ich kompetencje	Sposób reprezentowania kościoła lub innego związku wyznaniowego (organizacji międzykościelnej) i zaciągania zobowiązań majątkowych	Złożenie statutu i jego zmiany	Jednostki organizacyjne określone w art. 14 ust. 1 ustawy, dane o uprawnieniu do tworzenia jednostek organizacyjnych, zakonów i diakonatów posiadających osobowość prawną (art. 32 ust. 3 ustawy), utworzone jednostki organizacyjne, zakony i diakonaty posiadające osobowość prawną	Data, sygnatura akt i treść decyzji o wykreśleniu z rejestru i wyznaczeniu likwidatora	U w a g i
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

250

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 15 lipca 1989 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin.

1. Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 24 maja 1989 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 32, poz. 169) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 235), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 27 października 1977 r. o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin (Dz. U. Nr 32, poz. 140) oraz ustawą z dnia 1 lutego 1983 r. o zmianie niektórych przepisów o świadczeniach z ubezpieczenia społecznego i o zaopatrzeniu emerytalnym (Dz. U. Nr 5, poz. 33) — objętych jednolitym tekstem ustalonym obwieszczeniem Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 5 maja 1983 r. (Dz. U. Nr 31, poz. 147),
- 2) ustawą z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 42, poz. 202),
- 3) ustawą z dnia 24 maja 1989 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek (Dz. U. Nr 32, poz. 169),

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów oraz porządku alfabetycznego liter.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje:

- 1) następujących przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 235):

- a) art. 33 i 34 jako dotyczących zmian w przepisach wygasłych,
- b) art. 35, 39, 40 i 42 w brzmieniu:

„Art. 35. W ustawie z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. Nr 45, poz. 232) art. 25 skreśla się”.

„Art. 39. 1. Osobom pobierającym w dniu wejścia w życie ustawy emerytury lub renty określone przepisami o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników przyznaje się z urzędu — zamiast tych emerytur lub rent — odpowiednio emerytury lub renty przewidziane w art. 9 ustawy, podwyższając je według zasad, określonych w ust. 2—5.

2. Podstawą wymiaru świadczeń przyznanych w myśl ust. 1 jest podstawa

wymiaru emerytury lub renty przyznanej w myśl przepisów dotychczasowych.

3. Emerytury i renty wypłacane w kwotach najniższych podwyższa się do kwot najniższych emerytur i rent, określonych przepisami o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, oraz przy zastosowaniu zasad określonych tymi przepisami.
4. Emerytury i renty, wypłacane w wysokości wyższej od kwot najniższych emerytur i rent, oblicza się według stawek wymiaru określonych przepisami o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin na dzień 1 stycznia 1980 r.; różnica między miesięczną kwotą świadczeń obliczonych według tych stawek a miesięczną kwotą świadczeń przysługujących dotychczas stanowi kwotę podwyżki, która nie może wynosić mniej niż 125 zł.
5. Podwyżkę, o której mowa w ust. 4, realizuje się przez coroczne zwiększanie emerytur i rent o $\frac{1}{4}$ część kwoty podwyżki. Jeżeli kwota tej podwyżki wynosi mniej niż 240 zł, emeryturę lub rentę podwyższa się — aż do wyczerpania tej kwoty:
 - 1) od dnia 1 marca 1977 r. — o kwotę 80 zł,
 - 2) od dnia 1 stycznia 1978 r. i w latach następnych — o kwotę odpowiadającą $\frac{1}{3}$ pozostałej części podwyżki, nie mniej jednak niż o 60 zł; nie przenosi się na rok następny części podwyżki wynoszącej 30 zł lub mniej.

Art. 40. W wypadkach, o których mowa w art. 17 ust. 1, do dnia 1 stycznia 1978 r. stosuje się przepisy dotychczasowe”.

„Art. 42. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 1977 r.”;

- 2) art. 78 ustawy z dnia 27 października 1977 r. o zaopatrzeniu emerytalnym oraz innych świadczeniach dla rolników i ich rodzin (Dz. U. Nr 32, poz. 140) w brzmieniu:

„Art. 78. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1978 r.”;

- 3) art. 1 ust. 1 i 3 oraz art. 15 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zmianie niektórych przepisów o świadczeniach z ubezpieczenia społecznego i o zaopatrzeniu emerytalnym (Dz. U. Nr 5, poz. 33) w brzmieniu:

„Art. 1. 1. Osobom pobierającym w dniu wejścia w życie ustawy emerytury, renty inwalidz-

kie lub renty rodzinne przysługujące na podstawie przepisów:

- 1) ustawy z dnia 27 września 1973 r. o zaopatrzeniu emerytalnym twórców i ich rodzin (Dz. U. Nr 38, poz. 225, z 1974 r. Nr 21, poz. 117 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43),
- 2) ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 20, poz. 105 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43),
- 3) ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. Nr 45, poz. 232, z 1976 r. Nr 40, poz. 235 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43 oraz Nr 32, poz. 140),
- 4) dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 10, poz. 54, z 1977 r. Nr 11, poz. 43 oraz Nr 32, poz. 140),
- 5) ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 235 i z 1977 r. Nr 11, poz. 43 oraz Nr 32, poz. 140)

przyznaje się zamiast tych świadczeń odpowiednio emerytury lub renty określone w tych przepisach, ze zmianami wprowadzonymi niniejszą ustawą oraz z zastosowaniem zasad określonych w art. 122—126 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267)".

„3. Jeżeli podstawę wymiaru emerytury lub renty stanowił dochód (przychód) ustalony w kwocie ryczałtowej lub w kwocie odpowiadającej górnej granicy dochodu (przychodu) przyjmowanego do podstawy wymiaru świadczeń, za rok przyznania emerytury lub renty na wniosek rencisty uważa się rok, w którym te kwoty zostały wprowadzone”.

„Art. 15. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r., z tym że przepisy tej ustawy dotyczące zasiłku chorobowego oraz art. 8 pkt 1 i art. 9 pkt 1 wchodzi w życie z dniem 1 marca 1983 r.”;

- 4) art. 48 ustawy z dnia 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 42, poz. 202) w brzmieniu:

„Art. 48. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1987 r., z tym że art. 36 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1988 r.”;

- 5) art. 2, 3, 4 i 6 ustawy z dnia 24 maja 1989 r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rzemieślni-

ków i niektórych innych osób prowadzących działalność zarobkową na własny rachunek oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 32, poz. 169) w brzmieniu:

„Art. 2. W ustawie z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 146) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoby spełniające równocześnie warunki do objęcia ubezpieczeniem społecznym określonym ustawą i ubezpieczeniem społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin podlegają ubezpieczeniu określonemu ustawą.”;

- 2) w art. 3 wyrazy „ubezpieczeniem społecznym rzemieślników” zastępuje się wyrazami „ubezpieczeniem społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą”;

- 3) w art. 6 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do orzekania i wydawania zwolnień lekarskich oraz kontroli orzecznictwa lekarskiego w sprawach czasowej niezdolności do pracy osób objętych ubezpieczeniem stosuje się przepisy w sprawach orzekania o czasowej niezdolności do pracy pracowników.”;

- 4) w art. 12 wyrazy „Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych” zastępuje się wyrazami „Minister Pracy i Polityki Socjalnej”;

- 5) art. 19 skreśla się;

- 6) w art. 38:

a) w ust. 1 i 2 wyrazy „Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych” zastępuje się wyrazami „Minister Pracy i Polityki Socjalnej”,

b) ust. 3 skreśla się”.

Art. 3. Osoby, które prowadzą działalność gospodarczą na podstawie uprawnień uzyskanych przed dniem 1 stycznia 1989 r. i podlegały przed tym dniem ubezpieczeniu z tytułu prowadzonej działalności, zachowują prawo do ubezpieczenia do czasu dokonania wpisu tej działalności do ewidencji działalności gospodarczej lub uzyskania koncesji przewidzianych w przepisach o działalności gospodarczej.

Art. 4. Osoby, które rozpoczęły działalność gospodarczą po dniu 31 grudnia 1988 r. i z tytułu jej prowadzenia zostały objęte ubezpieczeniem z mocy niniejszej ustawy, mogą być, na swój wniosek, objęte ubezpieczeniem za okres przed dniem wejścia w życie ustawy od dnia rozpoczęcia działalności gospodarczej”.

„Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: M. Czarski

Załącznik do obwieszczenia Ministra
Pracy i Polityki Socjalnej z dnia
15 lipca 1989 r. (poz. 250)

USTAWA

z dnia 18 grudnia 1976 r.

o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu określonymu ustawą, zwanemu dalej „ubezpieczeniem”, podlegają osoby fizyczne mające obywatelstwo polskie, prowadzące na własny rachunek działalność gospodarczą na podstawie:

- 1) wpisu do ewidencji działalności gospodarczej lub koncesji, określonych w przepisach o działalności gospodarczej,
- 2) uprawnień określonych w przepisach szczególnych, zwane dalej „ubezpieczonymi”.

2. Jeżeli działalność, o której mowa w ust. 1, jest prowadzona przez dwie lub więcej osób, w ramach jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej, ubezpieczeniu podlega każda z tych osób.

3. W razie równoczesnego prowadzenia przez tę samą osobę dwóch lub więcej rodzajów działalności określonej w ust. 1 podlega ona ubezpieczeniu tylko z tytułu prowadzenia jednego rodzaju działalności.

Art. 2. 1. Ubezpieczeniu nie podlegają osoby prowadzące działalność określoną w art. 1, które:

- 1) są równocześnie pracownikami zatrudnionymi w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa wymiaru obowiązującego w danym zawodzie albo są objęte odrębnymi przepisami w zakresie zaopatrzenia emerytalnego lub ubezpieczenia społecznego,
- 2) mają ustalone prawo do emerytury lub renty, chyba że zgłoszą wniosek o objęcie ubezpieczeniem.

2. Osoby spełniające równocześnie warunki do objęcia ubezpieczeniem społecznym określonym ustawą i ubezpieczeniem społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin podlegają ubezpieczeniu określonymu ustawą.

Art. 3. 1. Obowiązek ubezpieczenia powstaje od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiło rozpoczęcie działalności rodzającej obowiązek ubezpieczenia; obowiązek ten ustaje z końcem miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiło zaprzestanie działalności.

2. Osoba, która podlegała ubezpieczeniu, może po ustaniu obowiązku ubezpieczenia kontynuować ubezpieczenie przez okres nie przekraczający sześciu miesięcy.

Art. 4. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia rozciągnąć przepisy ustawy na inne niż określone w art. 1 ust. 1 osoby prowadzące na własny rachunek działalność zarobkową poza rolnictwem, dostosowując te przepisy do odrębnych warunków prowadzenia tej działalności.

Rozdział 2

Świadczenia z tytułu ubezpieczenia

Art. 5. Świadczenia z ubezpieczenia przysługujące ubezpieczonym oraz członkom ich rodzin obejmują:

- 1) świadczenia lecznicze i położnicze, zaopatrzenie w leki, przedmioty ortopedyczne, protezy, środki opatrunkowe i pomocnicze,
- 2) świadczenia pieniężne w razie choroby oraz macierzyństwa: zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne oraz zasiłek porodowy i zasiłek macierzyński,
- 3) zasiłki rodzinne i zasiłek pielęgnacyjny,
- 4) świadczenia emerytalne: emeryturę, rentę inwalidzką i rentę rodzinną,
- 5) świadczenia pieniężne z tytułu wypadku przy prowadzeniu działalności określonej w art. 1 oraz w razie choroby zawodowej: rentę inwalidzką oraz rentę rodzinną,
- 6) dodatki do emerytury i renty,
- 7) zasiłek pogrzebowy,
- 8) świadczenia w naturze z tytułu pobierania emerytury lub renty: świadczenia lecznicze, położnicze, rehabilitacyjne, zaopatrzenie w leki, przedmioty ortopedyczne, protezy, środki opatrunkowe i pomocnicze oraz pobyt w domu pomocy społecznej.

Art. 6. Świadczenia lecznicze i położnicze oraz zaopatrzenie w leki, przedmioty ortopedyczne, protezy, środki opatrunkowe i pomocnicze, o których mowa w art. 5 pkt 1, przysługują ubezpieczonemu oraz członkom jego rodziny w zakresie i na warunkach przewidzianych dla pracowników i ich rodzin.

Art. 7. 1. Świadczenia pieniężne w razie choroby i macierzyństwa przysługują na zasadach i w wysokości określonych przepisami o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, z uwzględnieniem ust. 2—4.

2. Zasiłek chorobowy przysługuje za każdy dzień niezdolności do pracy z powodu choroby trwającej nieprzerwanie co najmniej trzydzieści kolejnych dni.

3. Zasiłek porodowy i zasiłek macierzyński przysługują z tytułu:

- 1) urodzenia dziecka w okresie ubezpieczenia lub w okresie pobierania zasiłku chorobowego po ustaniu ubezpieczenia,
- 2) przyjęcia — w okresie ubezpieczenia lub w okresie pobierania zasiłku chorobowego po ustaniu ubezpieczenia — dziecka w wieku do jednego roku na wychowanie z zamiarem jego przysposobienia, jeżeli do sądu opiekuńczego został zgłoszony wniosek o przysposobienie.

4. Zasiłek macierzyński przysługuje przez okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego albo urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego.

5. Zasiłek porodowy przysługuje również nie pracującej żonie ubezpieczonego, pozostającej z nim we wspólności małżeńskiej.

6. Do orzekania i wydawania zwolnień lekarskich oraz kontroli orzecznictwa lekarskiego w sprawach czasowej niezdolności do pracy osób objętych ubezpieczeniem stosuje się przepisy w sprawach orzekania o czasowej niezdolności do pracy pracowników.

Art. 8. 1. Zasiłki rodzinne i zasiłek pielęgnacyjny przysługują na zasadach określonych w przepisach o ubezpieczeniu rodzinnym.

2. Wysokość zasiłków rodzinnych i zasiłku pielęgnacyjnego oraz tryb postępowania w sprawie ich przyznania i wypłacania określa Minister Pracy i Polityki Socjalnej w drodze rozporządzenia.

Art. 9. 1. Świadczenia emerytalne przysługują na zasadach i w wysokości określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, z uwzględnieniem ust. 2—5.

2. Wiek wymagany do przyznania emerytury wynosi: 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn.

3. Z okresu ubezpieczenia wymaganego do przyznania emerytury co najmniej pięć lat powinien stanowić okres ubezpieczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2.

4. Renta inwalidzka przysługuje w razie zaliczenia do I lub II grupy inwalidów.

5. Podstawa wymiaru emerytury, renty inwalidzkiej i renty rodzinnej ulega corocznym podwyżkom stosownie do wzrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce społecznej w roku poprzedzającym rok podwyżki — na zasadach i w terminach określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

6. Kwota podwyżki wynikająca z ust. 5 nie jest ograniczona kwotą najwyższej podstawy wymiaru składek i świadczeń.

7. Minister Pracy i Polityki Socjalnej może w drodze rozporządzenia ustalić dla osób prowadzących działalność w warunkach szkodliwych dla zdrowia wiek emerytalny niższy niż określony w ust. 2.

Art. 10. 1. Renta inwalidzka i renta rodzinna z tytułu wypadku przy prowadzeniu działalności określonej w art. 1 oraz w razie choroby zawodowej przysługują na zasadach i w wysokości określonych przepisami o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, z uwzględnieniem ust. 2—4.

2. Za wypadek, o którym mowa w ust. 1, uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło:

- 1) podczas wykonywania zwykłych czynności wynikających z prowadzenia działalności lub w związku z wykonywaniem takich czynności,
- 2) w drodze do miejsca prowadzenia działalności lub z tego miejsca,
- 3) podczas wykonywania zadań zleconych przez organizacje polityczne lub organizacje społeczno-zawodo-

we zrzeszające osoby prowadzące działalność albo w związku z wykonywaniem takich zadań lub w związku z uczestnictwem w organizowanych przez te organizacje czynach społecznych.

3. Za choroby zawodowe uważa się choroby określone przepisami wydanymi na podstawie art. 231 pkt 2 Kodeksu pracy.

4. Renta inwalidzka przysługuje w razie zaliczenia do I lub II grupy inwalidów.

Art. 11. 1. Osobie uprawnionej do emerytury lub renty przysługuje prawo do dodatków:

- 1) rodzinnych,
- 2) pielęgnacyjnego,
- 3) z tytułu odznaczeń państwowych,
- 4) dla sierot zupełnych

na warunkach i w wysokości określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

2. Dodatki, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nie przysługują, jeżeli renta inwalidzka lub renta rodzinna jest wypłacana w wysokości określonej w przepisach o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Art. 12. Zasiłek pogrzebowy przysługuje:

- 1) w razie śmierci ubezpieczonego lub członka jego rodziny — na zasadach i w wysokości określonych przepisami o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa,
- 2) w razie śmierci osoby uprawnionej do emerytury lub renty albo członka jej rodziny — na zasadach i w wysokości określonych przepisami o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Art. 13. Świadczenia w naturze z tytułu pobierania emerytury lub renty przysługują w zakresie i na warunkach przewidzianych dla osób pobierających emerytury lub renty na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Art. 14. Ubezpieczenie wykonuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a świadczeń w naturze udzielają właściwe jednostki organizacyjne służby zdrowia i opieki społecznej.

Art. 15. 1. Ilekroć przepisy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, o ubezpieczeniu rodzinnym oraz o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin uzależniają prawo do świadczeń lub ich wysokość od posiadania ustalonego okresu zatrudnienia — przy ustalaniu świadczeń dla osób ubezpieczonych przez taki okres rozumie się okres ubezpieczenia i okresy zaliczane do okresu ubezpieczenia.

2. Za okres ubezpieczenia w rozumieniu ust. 1 uważa się miesiące kalendarzowe, za które ubezpieczony opłacił składki na ubezpieczenie lub w których nastąpiło zwolnienie od opłacania składek. Okresy ubezpieczenia na podstawie przepisów dotychczasowych są okresami ubezpieczenia w rozumieniu ustawy.

3. Do okresu ubezpieczenia zalicza się okresy:

- 1) prowadzenia działalności, o której mowa w art. 1, przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia,

- 2) zatrudnienia, równorzędne z okresami zatrudnienia i zaliczalne do okresów zatrudnienia w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin,
- 3) ubezpieczenia społecznego na podstawie odrębnych przepisów,
- 4) pobierania renty chorobowej przyznanej na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1983 r.

Art. 16. 1. W razie zalegania przez osobę prowadzącą działalność z opłatą należnych składek na ubezpieczenie na kwotę przekraczającą trzymiesięczną składkę, świadczenia, o których mowa w art. 5 pkt 1—3, nie przysługują do czasu opłacenia w całości zaległych składek.

2. Jeżeli osoba, która nabyła prawo do pobierania emerytury, renty inwalidzkiej lub renty chorobowej nie opłaciła składek na ubezpieczenie za okres poprzedzający nabycie tego prawa, zaległe składki potrąca się z należnych świadczeń na zasadach ustalonych przepisami o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin w zakresie potrącania zaliczek wypłaconych na poczet świadczeń.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do renty rodzinnej przysługującej po ubezpieczonym, który zalegał z opłatą należnych składek na ubezpieczenie.

Art. 17. W sprawie zawieszania prawa do świadczeń i ich zmniejszania stosuje się zasady określone w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Art. 18. W zakresie postępowania w sprawach świadczeń, zasad wypłaty tych świadczeń oraz obowiązków osób pobierających świadczenia stosuje się zasady określone przepisami ustalającymi odpowiednie świadczenia, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

Art. 19. Podstawę wymiaru świadczeń, określonych w art. 5 pkt 2, 4, 5 i 7, stanowią kwoty, od których ustalono składki na ubezpieczenie.

Art. 20. Minister Pracy i Polityki Socjalnej, w drodze rozporządzenia, określa zasady obliczania podstawy wymiaru świadczeń, szczegółowe zasady i tryb ustalania okoliczności i przyczyn wypadków przy prowadzeniu działalności określonej w art. 1, prawa do świadczeń z tego tytułu oraz wypłaty tych świadczeń.

Art. 21. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia może:

- 1) podwyższać wysokość świadczeń przewidzianych ustawą,
- 2) rozszerzać zakres świadczeń przez wprowadzenie nowych świadczeń albo przez zmianę warunków do przyznawania świadczeń ustalonych w ustawie.

Rozdział 3

Zgłoszenie do ubezpieczenia. Składki na ubezpieczenie.

Art. 22. 1. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczenia ciąży na osobie prowadzącej działalność, o której mowa w art. 1.

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, może być objęta ubezpieczeniem również z urzędu.

3. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ewidencji działalności gospodarczej stopnia podstawowego oraz naczelne lub centralne organy administracji państwowej właściwe do udzielania koncesji na działalność gospodarczą przekazują Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych z urzędu kopie zaświadczeń o wpisie do ewidencji oraz kopie koncesji udzielonych osobom fizycznym i jednostkom organizacyjnym nie mającym osobowości prawnej, jak również kopie decyzji o wykreśleniu z ewidencji lub o cofnięciu koncesji.

4. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustala wzory zgłoszeń do ubezpieczenia, wzory legitymacji ubezpieczeniowych, tryb wydawania tych legitymacji oraz sposób dokonywania w nich wpisów.

Art. 23. 1. Osoby prowadzące działalność obowiązane są opłacać składki na ubezpieczenie za każdy miesiąc ubezpieczenia.

2. Minister Pracy i Polityki Socjalnej określa w drodze rozporządzenia wypadki, w których następuje zwolnienie od opłacania składek.

Art. 24. Minister Pracy i Polityki Socjalnej, w drodze rozporządzenia, określa wysokość i podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie, szczegółowe zasady i tryb postępowania w zakresie ustalania istnienia obowiązku ubezpieczenia oraz poboru składek za okres kontynuowania ubezpieczenia.

Art. 25. 1. W sprawie poboru składek na ubezpieczenie stosuje się zasady i tryb postępowania, ustalone dla poboru składek na ubezpieczenie społeczne za pracowników zatrudnionych w nie uspołecznionych zakładach pracy.

2. Zaległe składki oraz należności z tytułu odsetek za zwłokę i dodatkowe opłaty za nieopłacenie składek lub opłacenie ich w niewłaściwej wysokości podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 4

Ubezpieczenie osób współpracujących

Art. 26. 1. Ubezpieczeniu określonemu w ustawie podlegają również:

- 1) członkowie rodziny ubezpieczonego,
- 2) inne osoby pozostające we wspólnym gospodarstwie domowym z ubezpieczonym,

jeżeli współpracują przy prowadzeniu działalności w wymiarze co najmniej połowy czasu pracy obowiązującego pracowników gospodarki uspołecznionej. Osoby te zwane są dalej „osobami współpracującymi”.

2. Członkami rodziny w rozumieniu ust. 1 pkt 1 są: małżonek, dzieci własne i przysposobione, pasierbowie, dzieci obce przyjęte na wychowanie, rodzice, osoby przysposabiające, ojczym, macocha, teściowie, dziadkowie, wnuki, rodzeństwo, zięciowie, synowie, szwagierki i szwagrowie.

3. Ubezpieczeniu nie podlegają jednak osoby współpracujące, które nie ukończyły 16 lat życia lub z którymi współpraca wykonywana jest przez okres krótszy niż sześć miesięcy, albo gdy zachodzą okoliczności określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2.

Art. 27. Przepisy ustawy dotyczące ubezpieczonych stosuje się odpowiednio do osób współpracujących, ze zmianami wynikającymi z art. 28—32.

Art. 28. 1. Obowiązek ubezpieczenia osoby współpracującej powstaje od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiło rozpoczęcie współpracy.

2. Obowiązek ubezpieczenia osoby współpracującej ustaje z dniem:

- 1) zaprzestania działalności przez osobę, z którą istniała współpraca,
- 2) zakończenia współpracy.

Art. 29. Do okresu ubezpieczenia nie zalicza się okresu wykonywania współpracy przed dniem objęcia obowiązkiem ubezpieczenia.

Art. 30. Osoba współpracująca nabywa prawo do świadczeń pieniężnych w razie choroby i macierzyństwa po upływie trzech miesięcy nieprzerwanego ubezpieczenia, chyba że niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem.

Art. 31. Dla osoby współpracującej, która rozpoczęła współpracę po osiągnięciu wieku 45 lat, okres ubezpieczenia łącznie z okresami zaliczalnymi do okresu ubezpieczenia, wymagany do uzyskania renty inwalidzkiej, wynosi co najmniej dziesięć lat. Okres ten powinien przypadać na ostatnie dwadzieścia lat przed powstaniem inwalidztwa lub przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę.

Art. 32. 1. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczenia osoby współpracującej ciąży na osobie prowadzącej działalność, o której mowa w art. 1.

2. Składki na ubezpieczenie za osobę współpracującą opłaca osoba prowadząca działalność, a w wypadku kontynuowania przez osobę, która wykonywała współpracę, ubezpieczenia na podstawie art. 3 ust. 2 — składkę opłaca ta osoba.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe

Art. 33. 1. Świadczenia określone w ustawie przysługują:

- 1) z tytułu wypadków przy prowadzeniu działalności określonej w art. 1 — gdy wypadek nastąpił począwszy od dnia wejścia w życie tej ustawy,
- 2) z tytułu chorób zawodowych — gdy inwalidztwo spowodowane taką chorobą zostało stwierdzone począwszy od dnia wejścia w życie tej ustawy, chyba że działalność określona w art. 1, która narażała na powstanie choroby zawodowej, ustała przed wejściem w życie ustawy.

2. Prawo do świadczeń objętych ustawą za okres przed wejściem jej w życie ustala się i świadczenia wymierza według przepisów dotychczasowych.

Art. 34. Zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do prowadzenia działalności lub współpracy powstałej przed dniem wejścia w życie ustawy przysługuje od dnia jej wejścia w życie, jednak okres zasiłkowy liczy się od dnia powstania tej niezdolności.

Art. 35. 1. Zasiłek macierzyński z tytułu urodzenia dziecka przed dniem wejścia w życie ustawy przysługuje od dnia jej wejścia w życie, jednak tylko do upływu okresu równego okresowi urlopu macierzyńskiego, liczonego od dnia porodu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie przyjęcia dziecka na wychowanie przed dniem wejścia w życie ustawy.

Rozdział 6

Przepisy końcowe

Art. 36. Traci moc ustawa z dnia 8 czerwca 1972 r. o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników (Dz. U. Nr 23, poz. 165, z 1974 r. Nr 21, poz. 117 i Nr 47 poz. 280 oraz z 1975 r. Nr 5, poz. 31 i Nr 45, poz. 232).

251

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DO SPRAW MŁODZIEŻY I KULTURY FIZYCZNEJ

z dnia 10 lipca 1989 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 września 1984 r. w sprawie ogólnych zasad udzielania kredytów na zagospodarowanie dla młodych małżeństw i osób samotnie wychowujących dzieci oraz pomocy w spłacie tych kredytów.

1. Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 kwietnia 1989 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie ogólnych zasad udzielania kredytów na zagospodarowanie dla młodych małżeństw i osób samotnie wychowujących dzieci oraz pomocy w spłacie tych kredytów (Dz. U. Nr 24, poz. 129), ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządze-

nia Rady Ministrów z dnia 3 września 1984 r. w sprawie ogólnych zasad udzielania kredytów na zagospodarowanie dla młodych małżeństw i osób samotnie wychowujących dzieci oraz pomocy w spłacie tych kredytów (Dz. U. z 1984 r. Nr 44, poz. 233, z 1985 r. Nr 17, poz. 71, z 1986 r. Nr 21, poz. 111, z 1988 r. Nr 33, poz. 253 i z 1989 r. Nr 24, poz. 129), z uwzględnieniem zmian wynikających z prze-

pisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 września 1984 r. w sprawie ogólnych zasad udzielania kredytów na zagospodarowanie dla młodych małżeństw i osób samotnie wychowujących dzieci oraz pomocy w spłacie tych kredytów (Dz. U. Nr 44, poz. 233) w brzmieniu:

„§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1985 r.”,

- 2) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1985 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie ogólnych zasad udzielania kredytów na zagospodarowanie dla młodych małżeństw i osób samotnie wychowujących dzieci oraz pomocy w spłacie tych kredytów (Dz. U. Nr 17, poz. 71) w brzmieniu:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”,

- 3) § 2 i § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 maja 1986 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie ogólnych zasad udzielania kredytów na zagospodarowanie dla młodych małżeństw i osób samotnie wychowujących dzieci oraz pomocy w spłacie tych kredytów (Dz. U. Nr 21, poz. 111) w brzmieniu:

„§ 2. Rozporządzenie stosuje się do umów o kredyt zawieranych po dniu jego wejścia w życie.

- § 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1986 r.”,

- 4) § 2 i § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 września 1988 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie ogólnych zasad udzielania kredytów na zagospodarowanie dla młodych małżeństw i osób samotnie wychowujących dzieci oraz pomocy w spłacie tych kredytów (Dz. U. Nr 33, poz. 253) w brzmieniu:

„§ 2. Wysokość kredytu ustaloną w niniejszym rozporządzeniu stosuje się do umów o kredyt zawieranych po dniu jego wejścia w życie.

- § 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”,

- 5) § 2 i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 kwietnia 1989 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie ogólnych zasad udzielania kredytów na zagospodarowanie dla młodych małżeństw i osób samotnie wychowujących dzieci oraz pomocy w spłacie tych kredytów (Dz. U. Nr 24, poz. 129) w brzmieniu:

„§ 2. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się do umów o kredyt zawieranych po dniu jego wejścia w życie.”,

„§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

Przewodniczący Komitetu do Spraw Młodzieży i Kultury Fizycznej: A. Kwaśniewski

Załącznik do obwieszczenia Przewodniczącego Komitetu do Spraw Młodzieży i Kultury Fizycznej z dnia 10 lipca 1989 r. (poz. 251)

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 września 1984 r.

w sprawie ogólnych zasad udzielania kredytów na zagospodarowanie dla młodych małżeństw i osób samotnie wychowujących dzieci oraz pomocy w spłacie tych kredytów.

Na podstawie art. 79 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162, z 1986 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 21, poz. 124, z 1988 r. Nr 20, poz. 134 oraz z 1989 r. Nr 20, poz. 107 i Nr 35, poz. 192) oraz w związku z art. 121 ust. 2 pkt 3 lit. b) oraz ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 4, poz. 21) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kredyt na zagospodarowanie dla młodych małżeństw i osób samotnie wychowujących dzieci, zwany dalej „kredytem”, może być udzielany na zasadach określonych w rozporządzeniu:

- 1) młodym małżeństwom, w których żaden z małżonków nie przekroczył 35 roku życia, oboje małżonkowie pracują albo jeden pracuje, a drugi wychowuje dzieci lub studiuje — w okresie roku od daty zawarcia związku małżeńskiego,

- 2) osobom pracującym, które nie pozostają w związku małżeńskim i wychowują samotnie dzieci własne, przysposobione lub przyjęte na wychowanie w rodzinie zastępczej, pod warunkiem że osoby te nie przekroczyły 35 roku życia.

2. Kredyt może być udzielony w 1989 r. także młodym małżeństwom, w których żaden z małżonków nie przekroczył 35 roku życia, oboje małżonkowie pracują albo jeden pracuje, a drugi wychowuje dzieci lub studiuje i które otrzymały w 1989 r. pierwsze samodzielne mieszkanie bądź osobną kwaterę stałą.

3. Przez samodzielne mieszkanie rozumie się lokal mieszkalny spełniający warunki określone w art. 5 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1987 r. Nr 30, poz. 165 oraz z 1989 r. Nr 10, poz. 57, Nr 20, poz. 108, Nr 34, poz. 178 i Nr 35, poz. 192).

4. Przez osobną kwaterę stałą rozumie się lokal mieszkalny określony w art. 8 ust. 2 ustawy z dnia

20 maja 1976 r. o zakwaterowaniu sił zbrojnych (Dz. U. Nr 19, poz. 121, z 1983 r. Nr 16, poz. 78, z 1984 r. Nr 34, poz. 182 i z 1989 r. Nr 30, poz. 162).

§ 2. 1. Kredyt może być udzielony jeden raz w kwocie nie większej niż dwudziestokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce uspołecznionej w roku poprzednim.

2. Przeciętne wynagrodzenie miesięczne ustala się na podstawie obwieszczenia Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego i stosuje się do określania wysokości kredytu udzielanego poczynając od daty ogłoszenia tego obwieszczenia.

3. Kredyt jest oprocentowany w wysokości równej podstawowej stopie oprocentowania kredytu refinansowego, udzielanego przez Narodowy Bank Polski.

4. Od kredytów nie spłaconych w terminie i od kredytów postawionych w stan natychmiastowej wymagalności obowiązuje oprocentowanie w wysokości ustalonej przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego dla zadłużenia przeterminowanego.

5. Kredyt jest udzielany w formie gotówkowej.

§ 3. Okres spłaty kredytu nie może przekroczyć 5 lat.

§ 4. 1. Uspołecznione zakłady pracy mogą udzielać swoim pracownikom pomocy w spłacie kredytu.

2. Pomoc w spłacie kredytu może być udzielona przez uspołeczniony zakład pracy pracownikowi, który przepracował w tym zakładzie co najmniej 3 lata, wykonuje nienagannie swoje obowiązki oraz jeżeli uzasadnia to jego sytuacja materialna.

3. Udzielenie pomocy w spłacie kredytu może nastąpić ze środków zakładowych funduszy: socjalnego i mieszkaniowego.

§ 5. 1. Ministrowie Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych oraz Sprawiedliwości określą szczegółowe zasady udzielania pomocy w spłacie kredytów żołnierzom zawodowym, funkcjonariuszom Milicji Obywatelskiej, Służby Bezpieczeństwa i Służby Więziennej oraz ustalą źródła finansowania tej pomocy.

2. Szczegółowe warunki umów kredytowych oraz tryb udzielania, zabezpieczania i spłaty kredytów, o których mowa w § 1, ustalają w zakresie swoich właściwości Prezesi Powszechnej Kasy Oszczędności — Banku Państwowego i Banku Gospodarki Żywnościowej.

§ 6. Do umów o kredyt zawartych po dniu 1 kwietnia 1982 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy uchwały nr 26 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie kredytów dla młodych małżeństw, udzielanych na zagospodarowanie (Monitor Polski Nr 5, poz. 27), wraz z przepisami wydanymi na jej podstawie.

Oplata za prenumeratę na rok 1989 wynosi: Dziennika Ustaw zł 3.200,—; załącznika do Dziennika Ustaw zł 700,—; Monitora Polskiego zł 2.000,—.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego można nabywać za gotówkę w **Warszawie**:

- w punkcie sprzedaży Wydawnictw Akcydensowych, al. I Armii Wojska Polskiego 2/4 (tel. 29-61-73) — egzemplarze bieżące oraz z lat 1956—1988;
- w księgarniach: Powszechnego Domu Książki „Uniwersus”, ul. Belwederska 20/22 (tel. 41-40-05); im. Stefana Żeromskiego, al. Gen. K. Świerczewskiego 119/123 (tel. 20-46-28); Wydawnictw Ekonomicznych i Budowlanych, ul. Żurawia 1/3, przy pl. Trzech Krzyży (tel. 21-44-05) — egzemplarze bieżące oraz z roku 1988;

poza Warszawą — egzemplarze bieżące oraz z ostatnich 2 lat:

- w punktach sprzedaży znajdujących się w **urzędach wojewódzkich w: Białej Podlaskiej, Białymstoku, Bielsku-Białej, Bydgoszczy, Kielcach, Krośnie, Lesznie, Opolu, Ostrołęce, Piotrkowie Trybunalskim, Płocku, Przemyślu, Radomiu, Sieradzu, Skierniewicach, Suwałkach, Tarnobrzegu, Włocławku, Wrocławiu oraz w Urzędach Miast Krakowa i Łodzi;**
- w punktach sprzedaży znajdujących się w **sądach w: Białymstoku, Bielsku-Białej, Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Elblągu, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gorzowie Wielkopolskim, Jeleniej Górze, Kaliszu, Katowicach, Kielcach, Koninie, Koszalinie, Krakowie, Legnicy, Lublinie, Łodzi, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowie Wielkopolskim, Poznaniu, Radomiu, Rzeszowie, Słupsku, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu, Wałbrzychu z siedzibą w Świdnicy, Wrocławiu, Zamościu i Zielonej Górze.**

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa P-1.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów.

Redakcja: Biuro Prawne, 00-950 Warszawa, P-29, Al. Ujazdowskie 1/3.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, P-1, ul. Powsińska 69/71, tel. 42-14-78 i 694-67-50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.
